

[Ole Donner]

skatteministerens bemærkninger om, at man ved en førstebehandling tager stilling til det principielle. Man går ikke ind i det tekniske, og det havde jeg egentlig håbet at man kunne bruge udvalgsarbejdet til. Derfor har jeg for søgt at lave forslaget så enkelt som muligt.

Jeg vil gøre opmærksom på, at Fremskridtspartiet jo gennem tiderne har haft endda særdeles dygtige folk siddende i Skatteudvalget, som har udarbejdet meget grundige og gode forslag, som aldrig er blevet vedtaget. Derimod vil jeg da sige, at jeg synes, at jeg har haft den fornøjelse i den tid, jeg har været i Folketinget, at Fremskridtspartiet har haft indflydelse på nogle forslag, som er blevet gennemført.

Derfor er jeg meget tilfreds med, at de forskellige partier vil være med til at se på sagen i udvalget. Ministeren lovede sågar, at man ville fritage ældre og svagelige og stærkt plejekrævende personer, og ministeren lovede ligefrem, at man ville komme med et forslag – eller var det kun, at regeringen overvejede at komme med et forslag?

Det lovforslag, der ligger på bordet, kunne udmærket anvendes til, at ministeren stillede ændringsforslag til loven, så vi fik det rigtigt på plads med det samme og fik gennemført det her og nu i stedet for bare at blive ved med at tale om det og overveje det og muligvis og måske gøre noget.

Til sidst lige en kort bemærkning til fru Pia Gjellerup: Jeg er selvfølgelig også glad for, at Socialdemokratiet vil være med til at løse opgaven, men fru Pia Gjellerup sagde, at ingen fra Socialdemokratiet havde været ude og love noget som helst. Samtidig sagde fru Pia Gjellerup, at hun var på den anden side af Jorden, og dér kan man nok ikke tage TV 2, for hr. Taanquist fra Socialdemokratiet var faktisk på banen og lovede, at det ville blive ordnet, så vidt jeg kunne forstå, allerede inden Folketinget skulle samles igen efter sommerferien.

Alt i alt vil jeg sige tak for den positive måde, lovforslaget er blevet modtaget på. Jeg vil under udvalgsarbejdet tillade mig at stille nogle spørgsmål til skatteministeren til uddybning af det – som hr. Jens Thoft kaldte det – elendige forslag, jeg har lavet, og se, om det kan forbedres, så det eventuelt kan bruges til en endelig beslutning, som kan forbedre forholdene.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne over for hr. Ole Donner understrege, at jeg ikke har afvist lovforslaget med henvisning til tekniske indvendinger. Jeg har afvist det af en helt principiel grund, nemlig at forslaget er for bredt i sit sigte, og at de overvejelser, som regeringen gør sig, er om at finde en afgrænset løsning.

Det får mig til at svare hr. Jens Thoft, som sagde, at der var grund til at dadle dem, som i sin tid lovede at gøre noget, men som ikke siden er kommet med et forslag, at jeg har det ligesom hr. Jens Thoft – ja, jeg ved da ikke, om hr. Jens Thoft har det sådan, men hr. Jens Thoft sagde det i hvert tilfælde – at man ikke skulle lade sig dirigere rundt af enkeltsager.

Jeg er meget enig i den betragtning. Det er utrolig farligt, hvis der skal lovgives på skatteområdet på basis af enkeltsager. Derfor har jeg fra første færd i denne sag gjort det klart, at det er regeringens principielle opfattelse, at man ikke over skattelovgivningen bør straffe de familier, der privat påtager sig at klare en opgave, som ellers skulle varetages af det offentlige. Tværtimod gør det ingenting, om der er et vist økonomisk incitament til selv at klare opgaver i stedet for at lade det offentlige gøre det.

Regeringen vil meget gerne være med til at ændre skattelovgivningen på dette punkt, således at hvor børnene påtager sig at tage sig af deres ældre og måske svagelige forældre, bl.a. ved at stille en bolig gratis til rådighed, skal det ikke straffes over skattesystemet. Det er den afgrænsede løsning, jeg fra første færd har givet tilsagn om at regeringen gerne ville medvirke til.

Når der endnu ikke er fremkommet et forslag, er det netop, fordi heller ikke den konkrete sag fra Nordborg er helt så enkel, som den er blevet fremstillet. Det har hr. Jens Thoft fuldstændig ret i.

Det første, jeg gjorde, var at overveje sammen med socialministeren, om det var et spørgsmål, der kunne løses via den sociale lovgivning. Vi er nu nået til den konklusion, at det ikke er muligt at lave en teknisk ordentlig løsning den vej rundt, og derfor er jeg landet på, at jeg er nødt til at finde en løsning på problemet via skattelovgivningen. Der udestår så nogle skattejuridiske overvejelser om at finde den rigtige afgrænsning.

Det er på grund af disse grundige overvejelser, at der endnu ikke er fremkommet et for-